

sitter, og mange uden familietilknytning er under barnets/børnenes opvækst henvist til en meget isoleret og bunden tilværelse.

ad § 56.

Efter bestemmelsen skal det sociale udvalg primært anvise en hjemmehjælper. Man er klar over, at dette hænger sammen med det — positive — krav om uddannelse af hjemmehjælpere, som indeholdes i lovforslaget.

I resuméet af socialreformkommissionens betænkning II anføres at bistandssøgendes eget ønske så vidt muligt bør være afgørende for valget mellem kommunernes hjemmehjælp eller huslig bistand engageret af den pågældende selv. Mødrehjælpens erfaringer viser, at denne valgmulighed kan være af betydning.

ad § 57.

Der ses ingen begrundelse for at afvige fra de almindelige ankeregler.

ad afdeling VI og VII

anbringelse af børn udenfor eget hjem.

Som nævnt i de ovenfor anførte principielle bemærkninger til lovforslaget resterer i forholdet mellem nærværende lovforslag og mødrehjælpinstitutionens opgaver bl. a. spørgsmålet om adoptionsarbejdet.

I tilknytning til lovforslaget afsnit VI og VII skal man dog herudfra gøre opmærksom på, at mødrehjælpen i dag uden indtægtsbestemt betaling fra forsørger(e) betaler for anbringelse på spædbørnehjem af børn, der ønskes bortadopteret.

Endvidere har man i visse tilfælde mulighed for, hvis bortadoption på grund af barnets fysiske/psykiske udvikling ikke umiddelbart kan fremmes, at betale for barnet i private døgnplejehjem (til observation).

ad § 64.

Man skal gøre opmærksom på, at der jævnlige, i hvert fald for enligt stillede forsørgere, vil være behov for betalt dagpleje hos bedsteforældre eller andre nære familie-medlemmer. I disse tilfælde ydes der i dag ofte kun dagplejebetaling, hvis pågældende familiemedlem opgiver sit udeerhverv, og dette ganske uanset de merudgifter, barnets pasning i pågældende dagpleje indebærer.

Man skal endvidere henlede opmærksomheden på, at der i flere tilfælde efter børne- og ungdomsforsorgslovens § 27, 2.5. er betalt for pasning af flere børn ved ung pige i hjemmet. Adgang til også denne form for hjælp har utvivlsomt betydning, og man skal derfor henstille, at der i bemærkningerne til lovforslaget gives adgang til denne form for hjælp.

ad § 72.

Centraliseringen ved det sociale udvalg af afgørelser om optagelse af børn i daginstitution kan indebære væsentlige fordele, jfr. herved også bemærkningerne til § 38 nr. 4, ikke mindst for forsørgere med flere børn. Ud fra erfaringerne i mødrehjælpsarbejdet kan der imidlertid være tilfælde, hvor forsørgeren foretrækker at have barnet i privat dagpleje og ikke ønsker at modtage det sociale udvalgs tilbud om vuggestue. Man går ud fra, at det sociale udvalgs afgørelse i disse tilfælde kan indbringes for amtsankenævnet og den sociale ankestyrelse. Man går endvidere ud fra, at hjemmelen til betaling for børn i private dagplejer ligesom hidtil omfatter såvel den kommunale dagplejeordning som de tilfælde, hvor kommunen ikke kan anvise plads, men yder betaling til den dagpleje, pågældende selv har fremskaffet.

ad § 96.

Det ville være ønskeligt, at disse pensioner også kan modtage unge enlige forsørgere sammen med deres børn.

ad svangre- og mødrehjem §§ 101-104.

Overskriften foreslås ændret til „rekreationshjem m. v.“.

Da der i dag i vid udstrækning anbringes klienter fra andre mødrehjælpinstitutioner på de hjem, de respektive mødrehjælpinstitutioner driver, skal man anmode om, at paragraffen formuleres som § 96 stk. 2 (flere amtsråd m. v.). Ud fra gældende forhold, hvor mødrehjælpen, når der er et uafviseligt behov herfor, anser det for en pligt at sørge for ophold for gravide og forsørgere med små børn, skal man anmode om, at det bliver en pligt for amtsrådene at sørge for, at de heromhandlede behov kan imødekommes.

Man skal i øvrigt til udformningen af paragrafferne anføre følgende: